

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Burešová

ANT. KLÁŠTERSKÝ

Jako květy

Přemýšlám se toulám tak, kdo se koná cvičí, v skrání mi tepu nesoucek iluze a ští.

Za večerní záplevy, v které vše se koupá, jaká vůně a otavy pokosené stoupá!

Ah, co ani a iluze, marný trůn a hody! — nechtěl bych na hruz prosté jak ty květy.

Píát a zít, dýchat rád, kdy vše jsem již, nepat se a noutar, koss blesk zů sýchne.

A po sobě památkou, mř kdy v tvář trůní, nechť takou přehádkou opojnou vřím!

ZENY NEJEN NA VENKU, ALE I VE MĚSTECH MAJÍ V LÉTĚ PILNO A VŠELIKÉ NEVÝHODY.

Na farmách ženy v létě mají mnoho práce jak se zahrádkami, drůbeží a konečně v čase senoseči i ve žních každá hospodyně nejlépe zkusí s vařením pro množství osob, kde musí být velké zásoby jídla, tak aby vystačila a to na několik dní, dokud trvá sečení obilí a pak mláčen.

Na tyto dni se každá hospodyně stará a hledí si své zásoby připravit tak, aby vše šlo rychle a hladce. Nejprve se zabývá buď telety, prasátko, nebo nějaká ta drůbež, již má každá hojnost na dvoře. Napěče se chleba, housky a jiných pečiv, jež několik dní vydrží. Připraví se saláty, okurky a různé zavazňoviny, tak že pro pilné dni se tyto věci jen upraví. Napěče se koláč, pájka a jiných dobrých věcí a k tomu se obvykle nabídnou sousečky, které v této době jedna druhé vypomáhají, tak že na jednu ženu nepřípadě folkl práce. Byla jsem mnohokrát návštěvou na farmě u přítel v tom čase a sama vyznaté v kuchyni pomáhala, tak že vim, jak to chodí! Velice lehece je připravovat jídla, když je z čeho! —

Ve městě mnohá žena zkusí více v letní době, neboť skorem všechno ovoce připadá ku nakládání v nejnepříjemnější čase ročního. Kde žena má jen malou kuchyni, a při tom ještě velikou rodinu, pro níž musí každý den tři jídla připravovat a mezi časem nějaké to ovoce si zavazňit, které zvláště letos jest přehnaně drahé, tož jí sice při tom strašně vedru v dusné kuchyni, aby skorem přišla o smysle, neboť musí při všem tom hledět, aby vystačila a peněz, které dostane do rukou. Od prvního do posledního, vše se musí kupovat od překupníka za vysokou cenou, i za vodu jak tekoutou tak i zmrazlou musí platit. Kdežto na farmách je jak vody mléka, a mnohdy má i svoji lednici, nebo dobré studený sklep, kde se vše dostatečně schladí. Teď at mně někdo řekne, že žena, totiž "dělná", má ve městě lepší výhody, nežli žena na farmě! Žena, která musí pracovat, starat se o rodinu, má asi stejné výhody i nevýhody, at na farmě, či ve městě — všude rodina požaduje její práce a obsluhu a to slušně stejné křeje, at je to kdekoliv!

CO PÍŠI NAŠI HOŠI ZE ZÁMOŘÍ

Manžel p. Fr. Bartošovi z již. 15. ulice, Omaha, doručil nám dva dopisy, jež opět obdrželi právě v těchto dnech od svého syna, jenž s americkou komiškou měšká ve Vídni. V prvním dopise, datovaném ve Vídni 29. června 1919, sděluje vlivem rodičům, že již myslí, že z Vídni odjedou v úterý, však to se nestane, dokud tam nebudou z Paříže posláni jiní dva muži, aby jejich místa zaujmuli a práci vykonávali.

Dnes je neděle a asi v 10 hodin jsem se dostal do naší úřadovny, kde jsem zvěděl, že Němci podávají úřadovnu smolovu. No, však už byl čas a nyní už ještě li zdejším itakúsdáí smolova. poděpší. bude nadobro po vltce a pak možná, že se kopecké dostane domů. Všechno

bylo to 23 měsíce, kdy jsem odjížděl z Ameriky — jak rychle ten čas plyne! Po minulých dva týdny panovalo zde velmi parné počasí, ve středu se však dostavil déšť a tím se poněkud ochladilo. Bolševici dostali dne 15. června asi dost, neboť již se svými demonstracemi přestali. Minulého pátku konal se pohřeb třinácti, kteří byli během demonstrování usmrceni. Měli tudíž 13 pohřebních vozů a po stranách průvodu pochodovalo značné vojsko.

Obsah druhého dopisu jest následovni:

Vídni, 17. července 1919.

Drazí rodiče a ostatní! Dnes musím vám sdělit o událostech, jež se v městě Vídni během posledních čtyř dnů udály. Jak jste možná již četli, značné množství zdejších lidí není spokojeno s podmínkami míru, které byly rakouské přítomné vládě ku poděpsání doručeny. V minulém týdnu shromáždili se lidé před městskou radnicí, protestovali, ničeho ale nepočínali. Uspořádali pak veliký průvod, zpívali a mimo to si ze všeho tropili smích — měli se zkrátka dobře. Než vláda zdejší pojednou sobě vzpomenula, že má mnoho lidí v policejní službě, vesměs bývalé to vojiny, kterých asi polovinu rozhodla se propustiti. To se jim ovšem nezamlouvalo, neboť mají lehkou práci a k tomu dostávají dobrý plat. Rozhodli se tudíž, že budou též v neděli protestovat. To ale se zase nelíbilo vládě, přece však sblhla, že je nepropustí. Mezitím ale přišli do Vídni bolševici z Budapešti, kteří se usnesli, že, když bude národní obrana protestovat, oni použijí té příležitosti, stávají jící vládu svrhnu a utvoří vládu komunistickou. Nuže, v neděli ráno začali se před městskou radnicí shromažďovat a zde po celý den střídali se různé řečníci v přednáškách. Kolem 12 hodiny někteří chtěli se odebrat ku vězení a osobovití asi 150 komunistů, kteří byli v sobotu večer zatčeni. Když však se dostali ně na dva bloky od vězení, přišlo jim vstříci asi 50 policejníků, kteří je varovali, aby se dál neodvažovali. Bolševici ale toho nedbali a ubírali se dále, když v tom je potkali policeisté na koních, kteří rovněž jim sdělili, aby dále nešli. Oni ale neuposlechli a tu policeisté zahájili proti nim palbu ze strojové pušky s tím výsledkem, že jich 14 zabili a asi 80 zranili. Tak tedy dopadli komunisti. Po celý den byla policie a vojsko rozestaveny na rozích ulic, kde měli tučnice a strojové pušky pro případ nějakých nepokojů připraveny.

Přítomné máme hojnost pilných prací, neboť měská zde generální konsul a následkem nepokojů bylo též množství telegramů vysláno. Po celý týden bylo v zdejším jednom kostele kománo birmování a každého dne od 1:30 do 4 hodin jezdilo množství kočárů, jež byly vesměs pěkně dekorovány. Nyní ale musím již dopis ukončit a srdečně všechny vás zdravím —

LÁDA.

Františka Severinová, Burlington, Colo., 24. července 1919. Ctněná paní poradatelka "Ženské Hlídky"! Nebudu vás obtěžovat dlouhým dopisem, neboť pouze na okamžik chci si do "Hlídky" zakložit a požádat vás, byste laskavě můj příspěvek \$2.00 odevzdala do sbírky pro sirotky. Je to sice málo, přece ale lepší, nežli docela nic. Kdyby každý český obyvatel, co jest nás jich v této zemi, dal tolik, sešlo by se tolik, že by to bylo úlevou. Přítomné máme zde ještě hodné na pilbu, neb žijeme v tomto rohu velké a trvají již po tři týdny. Nigméně myslím, že se v tomto týdnu ukončí z domova odehází, mna tedy dosti práce. Přichází vždy večer pomoci mně podojit a mléko odstřediti, ježto odstředování bylo by pro mne příliš namáhavé. Musí se totiž rychle točit a to pro mne již není. A tak to zde chodí nepochopně, že ženy musíme během září hodně dělat, pověsád, ubíhlo

si přijednat není možným, vador tomu, že se vysoká mašla nabízej. Zde se vesměs obilí seče jen klasovkou a dáva se hruš do stohu, tak že to dosti ubývá. Než letos je hojnost obilí, poněvadž každý chtěl té vysoké ceny za pšenici využítkovat. V tomto roce zase se zde obrátile hodně strna, tak že kde jaký traktor vše bylo v práci a i v noci se pracovalo. Bylo to dosti zajímavé a veselé, když tak ty traktory hekaly. Také hodné pozemků se zde letos prodalo. Lidé počínají si přímo šileně, aby kus toho pozemku dostali. Jistý člověk zde loni koupil celou sekeč pozemku se stavbou a zaplatil \$18 za akr. Letos z jara však to prodal za \$50 akr. Na takový výdělek zajisté může být již dosti hezký živ. Vsač takových koupí bylo zde více; jest zde přes tučet pozemkových jednatelů a všichni dělají dobrý obchod. Jeden z nich si příkladně koupil letadlo, aby prý mohl každému kupci ukázat, jaké pole jest, nebo jak pozemek leží — je-li rovný nebo vlnitý, dosud ale nikdo té výhody nepoužil. Myslím, že se jich málo nauje, kteří by to letadlo chtěli zkusit. Ráda bych sem též tetu Vitámuvásovou pozvala na meloumy, které již rostou a máme jich hodné; jahody též začínají dozrávat a co se týče kohoutů, ti již zpívají a ráno budějí, tak že bychom ozaspalý. Zde se to však velmi pěkně spí, jelikož večer je tak chladno, že musím mít přikrývku. Obřížný hmyz také zde netrápí a tak je tu člověk zrovna jakoby v ráji. No, pakli teta nepřijede na toto pozvání, tedy tam musí jíti ještě něco lepšího. S počátku jsem podotkla, naří požadatelka, že vás nebudu dlouhým dopisem obtěžovat, zatím ale nyní ani nevím, kdy zakončím. Prosim, mějte s tímto dopisem trpělivost a přijmete všichni srdečný pozdrav.

Ctněná přítelkyně! Přijmete upřímný dík za příspěvek pro ubohé trpící, jakož i za dopis. Budu se s ostatními těšit na pokračování. Srdečně vás zdravím —

Poradatelka.

Pani A. S., Platt Clove, N. Y. — Ctněná paní poradatelko, když tak všechny hezky do té "Ženské Hlídky" píšu, tak tedy i já nekomk řádek napíši. V zdejším horách je to velmi hezké, jenom že zde příliš často prší. Máme hodně nasekaného sena, není je ale možno usušit a ani není žádná vyhlídka na brzký obrat. Jest ovšem pravda, že jinak jest ten díst velmi dobrý na ostatní úrodu. Mám též zahrádku, kterou sama obdělávám. Mne to alespoň baví. Mám hojnost salátu, jehož prodávám hlávku za cent. Hlávky jsou dosti velké, mně ale to nevadí, abych je neodprodala levně. Chci totiž, aby lidi z města měli lepší pojem o farmeru, nežli až posud mají, neboť maloobchodníci veškerou vlnu drahoty svalují na farmáře. V únoru koupila jsem si tři králíky šest týdnů staré a nyní mám od nich již dvanalet mladých a sice čtyři týdny staré. Do zimy budu jich chtít mítí asi na osmdesát a tím se udělá té drahotě konec. Slepice se mně dosti vyvedly a mám jich na padesát. To byste se podivily, jak rostou a já si myslím, že čím rychleji dorostou, tím dříve dají té drahotě pořádný polček. Musím se též zmínit, že máme 15 malých čunat, čtyři týdny staré. To jsou ale povolené a jakoby věděli, že jest válka není ukončena a že se lidi mezi sebou posud stále hašterí. Na konec pak všechny srdečně zdravím.

Ctněná přítelkyně! Přijmete předem velký dík za předplatně, jakož i za dopis a přeji vám, aby se vám vše přání úplně splnilo a králíci i ostatní vše vydařilo. S přáním všeho dobra —

Poradatelka.

KOUTEK

Pani Radová.

Ctněná paní Radová! Odpustte, prosím, že i já jdu k vám o radu. Jsem již starší člověk; byl jsem pět roků vdovcem a před sedmi měsíci jsem se znovu oženil. Ale špatně jsem trošič, moje druhá manželka mně již vyhubuje rozvodem a jelikož vlastního sluhý májete, tož bych rád chtěl, ab

li budu mceť jí z něho co dáti, v pádu, že by zickála rozvod — Staře.

Odpověď Starci: Nejsou mně známy zákony vašeho státu, však ale vše bude záležeti na zákonech a pak na vás obou. Pakli ona si vás vzala jen ze ziskuchtivosti, tož bude hleděti využítkovati příležitosti této. Vy budete museti se též díle možnosti chrániti, totiž vařiti si dobrého právníka.

Veletěná paní Radová! Osměluji se i já k vám o radu. Jsem dívka 26 roků stará; již po 9 roků pracuji a dávám matce všech peněz. Měla jsem již několikrát hodného hochu, který mne chtěl, ale matka mně to vždy zkažila a chce, abych raději dělala, kdva mám dobré místo a nevědvala se. Prosim, poraďte mně vy, zda-li mám matku v tomto případě děle poslouchati. — Růžena.

Odpověď Růžene: Die mého úsudku se mně zdá, že každá matka miluje svoje dítě a hledí jen jeho dobro a štěstí chrániti. Možná, že třeba muži, již se o vaši ruku nebházej, nebyli jí hodni a matka vaše to zpozorovala dřive, než-li vy sama. V případě sňatku je třeba vždy voliti opatrně a voliti tak, aby manželství bylo šťastné a trvalé. Neobviňujte matku ze ztráty, na vďavky vsuktu máte ještě čas dosti.

Milá paní Radová! I já se odvažuji k vám o radu. Jsem již se desátik, ženatý již skoro 40 roků; dívky naše jsou vesměs prodvané a ženaté. Moje žena je též blíž 60-ky, ale čím dále, tím více jsou mezi námi neshody. Dřive jsem vše snášel k vůli dětem, ale teď si myslím, což musí její rozmar stáde snášeti? Prosim, poraďte mně, co mám dělat, zda-li si vzít rozvod, anebo jí na dobro dát valet! — Trpící muž.

Odpověď Trpícím muži: Vim předem, že moje rada vám nebude vhod, ale přece vám ji dám. Předně, je-li mezi vámi neshoda, tož to musí být s obou stran. Vina obvyčejně spočívá na obou. Když játe to spolu vydrželi tolik roků, tož vám to již ani za to nestojí jiti od sebe. A již k vůli tomu ne, že dítčím uděláte tím nejen ostudu, ale i trpkost, když se na stará klena rozjedete. Hleďte na dále se usmířiti a ten konec života spolu dobojovati. Budou vám nejen za to vaše dítky vděčiti, ale i vás samé to vědomí bude těšiti, že jest se dovedli shodnouti.

Válečný ryk již dávno ochabnul, avšak válečná nálada dosud panuje mezi lidem, vzdor vedru a jiným příkořím.

To již je ta naše lidská povaha, že nejsme nikdy spokojeni. Kdo nemá jmeň, touží po něm, kdo je má, touží po více a tak je to stále a ve všem. Jsme stále ještě dětmi, které se nabaží všeho v krátké době a zatoní po všecech jiných a když jich dosáhnu, nelíbí je jako ty přvé.

V průběhu války jsme se kojili útechem, že válka sblíží lid, že jej přemění v mnoha případech, že lid bude demokratičtější, jeden vřící druhému shovívavější a laskavější, že se v něm probudí pravá lidskost, že se více sblíží, seknje v úzáj kruh a bude jeden druhému bratrem a sestrou. Ale tužby naše se nesplnily a místo aby nás utrpěni to polepšilo, poměry mezi námi se ještě více zhoršily. Jak ze stálých nepokojů vysvítá, není nádeje ještě po dlouhou dobu na zlepšení poměrů ve veřejném životě, jak zde v této zemi, tak i v Evropě. Doufejme však, že se časem vše zase uvede do pořádku.

Vit Kárník

V O L E

Zlomek k dupisu. Přivezi k nám hochu, jmeňoval se Ryšavý, a bylo tu velké a přemýšlivé dítě. Ihned jak mohl promluvit, hovory se u nás změnil; nmluvilo se již o záletech, dvojnásobné vtýpy, tak dosud ublížené domřivaly, nevzpominalo se ani na různé ty činy, dosud chludně vypravované, a nyní se studem zatajované. Ale to hovotilo se o spravedlnosti, mori, nášili, socialismu, státu, národnosti, o všecech nových a ošistujících. Jaksi všichni jsme zvažněli, četa jednoho k druhému vzrostla, a my počínali i jinak nejen myslēt, ale i jednat. A proto jsme toho hochu milovali, že nás nepoučoval, ale přeměňoval a odhaloval nám naše vlastní bohatství, skryté v nás. Hoch měl ránu na hlavě a ta se mu rychle zavřivala, až lékaři se podívovali a i radovali ze svého umění. A hoch se jen usmíval a říkal:

— Myslim si, že to jejich věda a péce, zavřají mi ránu, a zatím je to jen má sílná a soustředěná vůle, která ji hojí. Já chei býti zdrav! a tělo mne poslouchá. — Jednou, to již chodil a četl, a čekal, že pošlou jej na slíbenou dovolenou, neusmál jsem večer dlouho. V oknech svítily hvězdy a zapály ve svém středu stříbrný oheň měsíce a jeho odlesk prostřel bílé zdi. Tu hoch vyprávěl mi, že svou pevnou vůli uzdravil se již ze zápalu plie, úplavice, tyfu, malarie (co již vytrpělo to dítě útrap!), a byl celý ovládnut moei této vůle. Všechny nemocí je možno jí vyředit, tvrdil, i stáří, a tak přemoci smrt. Byl plný víry, a jeho slova byla hečká a vroucí a rozněcovala má.

— Má vůle je sílná, řekl, a přesvědčil jsem se o její moei. Hle, uzdravila mne již třikrát, i nyní. A již tedy v ní věřím a to ji jen já. A vřím pevně, zapeštal a naklonil se ke mně, že učiní mne i — nesmrtelným!

Ta slova mne zmátla a nemluvil jsem již. Ale nespál jsem oba a jedna myšlénka nás zaujala. Až k ránu jsem usnul a po odehodu lékaře spal jsem otupujícím spankem do oběda. Ten večer se Ryšavému náhle přitřivilo. Teplota jeho těla vystoupla na 39,8 st. a ošetrovatel střídal studené obklady. Ale hoch nenaslval se a šeptal mi v plném vědomí:

— Je to jen nová zkouška pro sílu mé vůle. Přemohu to. Věřte, že má soustředěná vůle učiní mne i nesmrtelným.

Usnul jsem pozdě, ale po půlnoci probudil nás všechny veliký, burečející se spanku výkřik:

— Chei žít! —

A potom přišlo jen hluboké, děsíci a varovné a slavnostní ticho. Hoch, to dítě, nežilo...

Z. KUCHYNE

Catsup z rajských jablíček.

Umj a rozkrájej zalá rajská jablíčka, na každý gallon dej čtyři lize mléčého pepře, šest lize soli, jednu nového koření, jednu hřebíčku a osm lize mléčé hořčice, smiechej všechno koření dohromady, přidej jeden pint dobrého octa. Vař vše dohromady čtyři hodiny, pak přeced skrze hrubé síto a ulož do láhvi a dobře zapečet.

Catsup z okurek.

Vem dvanalet velkých okurek, postrouhej na struhadle a posol. Pak postrouhej čtyři velké cibule a též posol. Nech oboje stát pět neb šest hodin, pak přeced; na množství této slávy přidej též tolik dobrého octa a okoleču to mlékou paprikou.

Catsup ze srstěk, angreštu.

Na 9 liber srstěk dej 6 liber okru a jednu unci každého koření, muskátovou kulíčku, hřebíčku, nového koření, skořice, dej koření do pylíčku a jeden kvart octa. Dej vše do hrnka a vař tři hodiny, přeced na síte a ulož do láhvi.

Catsup z rybižu.

Nech vařit 6 kvartů rybižové slávy, až se jí polovine vyvaří; přidej pak dvě libry cukru, dvě unce skořice, dvě malé lžičky pepře, jednu hořčice a jednu hřebíčku a dvať koflíků soli, jeden pint octa a vař to ještě na deset minut a kofenit. Ulož vše do láhvi, jako jiné catsup.

Catsup z vinných hroznů.

Uvař zrnka z hroznů jako na jely a přeced; na jeden pint slávy dej tři čtvrtě libry cukru, soli a koření dle chuti, čtyři metly pepř, muskátovou kulíčku, hřebíček a skořice. Vař až to hodně zhoustne a zrovna nešli to odstavit, přidej do toho jeden koflík dobrého octa.

Jiný catsup z vina.

Na jeden kvart slávy z vina jako předešle přidej jeden pint octa, jednu libru cukru, okoleču metly hřebíčkem a trochu osol. Vař až to hezky zhoustne. Ulož do láhvi.

HOPKINS, MINN., 25. července 1919. — Ctněná redakce "Pokroku", žádám vás za laskavé vřevění němí několika těchto řádků, třeba že nejsem přímým odběratelem tohoto zajisté dobrého časopisu. Jest mne však můj bratr a tak se domnělím, že je to vlastně jedno — když totiž on nepíše, tak se do toho pouštím sám. Po mnoho roků již jsem se k tomu připravoval, že ale jsem nevěděl, jak do toho, stále jsem odkládal. Měl jsem toho mnoho na srdci, ale málo na jazyku, tak to nechtělo jiti nijak dohromady. Byl bych ještě tento dopis odložil, kdyby mne byly k tomu nepřimutily ty ženské hlavy. Příliš mnoho si nás dobřají, že my muži jsme prý takové babičky. No a to mne dohřálo a do nejvyšší úfny dopálilo, že ty ženy se mohou odvážit a nás tak hrozně tupit. To jest přece něco neslýchaného od nich. Vždyť sám jsem měl několik holek, přece ale jsem ještě starým mládencem. Než myslím, to že nie nevadí, neboť jsou dývy, že mají i ty již starší mládence rády a proto jen s chutí do toho všichni vyřstali mládeni. Nedávejte se pobízet, přes to ale pomejte si štomala, abyste je nepolekali, ješto některé ty dívky jsou jako ty koroptvičky ostýchavé a česem poněkud plaché. Pozorně pročtám v časopisech dopisy žen a tu vždy sledám, jak se nám zvláště starým mládencům to a ono nadhazuje a zmocňuje se mne strach, aby se některá tak do mne nepustila. Proto také raději dopis pro tentokrát zakončím. Stejně mně to psali, následkem stále těžké práce, nejde tak, jak bych si přál. Se srdečným pozdravením na všechny čtenáře a čtenářky tohoto časopisu, znamenám se v úctě —

Richard Pokorný.

Cikáni v Čechách.

Metla našeho venkova, cikáni, počíná se opět objevovat na různých místech naší republiky. Zejména některé kraje českého jihu jsou již téměř zaplaveny, takže bezpříkladnost kraje jest tím značně ohrožena. Vesničané jsou jimi velice sužováni. Dle souhlasných zpráv usudilo se na Vozícku několik tlup cikánů, které celý kraj činí nejlustým a řádí tam po svém známém způsobu. Krádeže a loupeže jsou na demin pořádku. Mnoho z cikánů chodí ve vojenských uniformách, čímž venkované jsou velmi myšeni, domřívají se, že jedná se o vojáky. Jest třeba co nejdřívě proti těmto nebezpečným kočovným tlupám zakročiti. Četnictvo zde se býti vůči nim bezmocné, neboť cikáni jsou při svých výpravách o zbrojení až po zuby a jsou tím velmi nebezpečni životu člověka, jsou bezohlední a život lidský nemá u nich prázdňné ceny.

Budete se jistě diviti!

Máte-li chorobné vzečření, nechtěná-li Vám jiti, trpíte-li záponu, nadvážíni, boloucí hlavy, spíte-li špatně, unzi-li Vás všechny, jste-li beze vši energie, — užívejte Trinerova Léčivého Hořké Vlna a budete se jistě diviti, jak jste se kdy mohli bez tohoto jóku obejíti. Mají jej v každé lékárně, protože Trinerova Léčivá Hořká Vlna jest bádný lék, v každém ohledu vyhovělci prohibičním zákonům a znovu dne 2. května 1919 uznany spolkovým parlamentem pro vnitřní dávky ve Washingtoně. Součástíky jeho, hořké kury, byly a kořínky vybraných léčivých vlastností, vylučují vnřitnosti a udři je v životě. Tento lék, jakož i Trinerova Anglická Hořká, výborná slivka pro vzpružení životních síl, též se již 29 let nejlépeji zastoužené počti. K dostání v každé lékárně. — Joseph Triner Company, 1333-35 E. Ashland Ave., Chicago, Ill. — Advertisement